

שלשה ומצא שניים מותרין - ביצה י' ע"ב

הניח (מעשר שני)

ומצא

רבי

מעשר שני וחולין מעורבין זה בזה.

שאנו תולים שהשאיר את המנה שהניח תחילה בתיק, ורק הוסיף עוד מנה.

רבנן

הכל חולין

הואיל ולא מצא את המעות כפי שהניחם בתחילה, יש לתלות לקולא שהוא נטל את המנה של מעשר שני, והניח במקומו שתי מנה של חולין.

הניח (מעשר שני)

ומצא

מעשר שני

אנו תולים לומר שלקח מנה אחד של מעשר שני, והשאיר אחד.

חולין

אנו תולים להקל שנטל את המאחזים זז והניח שם מנה אחר של חולין.

<p>עַה קְשָׁה מֵהַפְּשָׁנָה, וְעַה תּוֹרָן.</p>	<p>שְׁנֵי כִּיסִים הֵנִיחַ אֶת שְׁתֵּי הַמְּנִים בְּשֵׁתֵי שְׁקִיּוֹת, וְאַחֲ"כ מִצָּא שְׁקִיַּת אַחַת</p>		<p>כִּיס אֶחָד הוּא הֵנִיחַ אֶת שְׁתֵּי הַמְּנִים בְּשְׁקִיַּת אֶחָד, וּמִצָּא אַחֲ"כ רֵק בְּשְׁקִיַּת אֶחָד.</p>		
<p><u>לְבִאּוּרָה קִשָּׁה:</u> מִמִּשְׁנֵתֵינוּ שְׁמִסְתַּדְרַת רֵק עִם שִׁטְתוֹ שֶׁל רֵבִי, כִּי שְׁתֵּי כִּיסִים דּוֹמִים לְשְׁתֵּי גּוֹזְלוֹת, שְׁכַל אֶחָד נִפְרָד לְעַלְמּוֹ, וּבְמִשְׁנָה מִבּוֹאֵר שֶׁאִם אֶחָד חִסַּר אוֹמְרִים שֶׁהֲשֵׁנִי הוּא מֵהַזּוּג. <u>תִּירוֹץ:</u> שְׁאֵנִי גּוֹזְלוֹת הוֹאִיל וְעֲשׂוּם לַדּוֹת, לִכְךָ יֵשׁ לְחַלוֹת שְׁטַחַד הַלֵּךְ, אֲבָל בְּכִיסִים אִין לְחַלוֹת כּוֹ.</p>	<p>רֵבִי</p>	<p>רֵבִי</p>	<p>רֵבִי</p>	<p>חַד אֶפֶר</p>	
<p>כִּיס אֶחָד אִין הַכוּוּנָה כִּיס אֶחָד אַמַּה, אֵלֵא שֶׁנִּי כִּיסִים מְקוֹשְׁרִים, וְכֵן בְּגוֹזְלוֹת מְקוֹשְׁרִים <u>לְבִאּוּרָה קִשָּׁה:</u> מִמִּשְׁנֵתֵינוּ שְׁמִסְתַּדְרַת רֵק עִם שִׁטְתוֹ שֶׁל רֵבִי. <u>תִּירוֹץ:</u> גּוֹזְלוֹת עֲשׂוּם לְהִיתַנְתָּה, אֲבָל כִּיסִים לֹא, וְלִכְךָ אִם מֵלֵא רֵק אֶחָד יִתְכַן שֶׁהוּא אִינוֹ מֵהַזּוּג.</p>	<p>לְכוּ"ע מַעֲשֵׂר שְׁנִי, כִּי אִין רֵאוּיָה מַחִיסְרוֹן אֶחָד שֶׁל שְׁקִיַּת שֶׁהֲשֵׁנִי חוֹלוּן, כִּי יִתְכַן שְׁלֵקַח רֵק אַחַת.</p>	<p>חוֹלוּן</p>	<p>מַעֲשֵׂר שְׁנִי</p>	<p>חַד אֶפֶר</p>	